

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.184 van 9 april 2003
in de zaak A. 125.916/IX-3467.**

In zake : de VZW FLANDERS RECORDER QUARTET "Vier op 'n Rij",
die woonplaats kiest bij
advocaat D. SOCQUET,
kantoor houdende te TERVUREN-DUISBURG,
Merenstraat 28

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. MULS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Dansaertstraat 92.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW FLANDERS RECORDER
QUARTET "Vier op 'n Rij" op 23 augustus 2002 heeft ingediend om de schorsing
te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van 28 juni 2002 van de
Vlaamse regering waarbij de aanvraag van 'Vier op 'n Rij' tot erkenning en tot
structurele subsidiëring in de periode 2003-2006 wordt afgewezen";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij
dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2003 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 3 maart 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SOCQUET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W. MULS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het besluit waarvan de schorsing wordt gevorderd, verwoord is in een brief van 28 juni 2002 van het afdelingshoofd van de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij deze aan de verzoekende partij meedeelt dat het eerder medegedeelde voornemen van de Vlaamse regering om de aangevraagde erkenning in de periode 2003-2006 te weigeren, omdat geen bezwaar werd ingediend, krachtens artikel 8, § 8, van het muziekdecreet van 31 maart 1998 van rechtswege wordt omgezet in een beslissing tot weigering van de erkenning;

2. Overwegende dat hieraan de volgende voor de zaak relevante feiten vooraf zijn gegaan :

2.1. De verzoekende partij is een op 30 november 1988 door vier artiesten opgerichte vereniging zonder winstoogmerk met als doel het opluisteren en verzorgen van concerten, instrumentale en vocale huis- en salonmuziek, zowel in binnen- als in buitenland, zowel in eigen organisatie als op vraag van derden.

2.2. Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij tijdens de eerste erkenningsronde bij besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 1999 structureel werd erkend als professioneel muziekensemble voor de periode van 1 januari 1999 tot 31 december 2002 en vervolgens structureel jaarlijks werd gesubsidieerd met een minimumbedrag van 1 miljoen BEF.

2.3. Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1999 werd de jaarlijkse subsidie gedurende de periode 1 januari 1999 tot 31 december 2000 verhoogd met 107.300 BEF waarbij de extra middelen gebruikt dienden te worden voor de uitvoering van de CAO van 1 juli 1999 en ter financiering van de sociale bescherming van de musici. De structurele subsidiëring wordt vanaf 2000 verhoogd

tot 1.588.860 BEF, waarbij de bijkomende subsidie enkel mag worden gebruikt om de meerkost van de CAO te dekken.

2.4. Einde augustus 2001 dient de verzoekende partij een aanvraagdossier in met het oog op een structurele erkenning en subsidiëring als professioneel muziekensemble voor de periode 2003-2006.

2.5. Met een brief van 7 december 2001 deelt de administratie de voorlopige adviezen mee van de beoordelingscommissie muziek, wat betreft de artistieke kwaliteit, en van de administratie, wat betreft de werking en het beheer, met melding dat een repliek uiterlijk op 4 januari 2002 bij de administratie moet toekomen. Beide voorlopige adviezen zijn negatief.

Het voorlopig advies van de administratie steunt op het feit dat het kwartet niet voldoet aan de CAO omdat met elk van de musici een arbeidsovereenkomst moet worden gesloten waarbij het huidige systeem waarin de vier musici als beheerders fungeren moet worden afgebouwd en dat het ensemble ten onrechte stelt dat in dat geval de administratie in de nodige middelen moet voorzien om hen een fulltime wedde te betalen, ofschoon het ensemble over voldoende eigen middelen beschikt om zelf een deel van de loonkosten te dragen. Tevens wordt gewezen op de hoge jaarlijkse investeringen in instrumenten, terwijl de toegekende subsidie in de eerste plaats een werkingssubsidie is, en op het feit dat het gecumuleerd verlies per 31 december 2000, niettegenstaande de hoge eigen inkomsten, 37.184 euro bedraagt.

Het voorlopig negatief advies van de beoordelingscommissie erkent dat het gaat om een kwalitatief hoogstaand blokfluitkwartet met een grote internationale concertactiviteit, maar stelt dat het kwartet in de programmering niet echt zoekend en vernieuwend is en veeleer opteert voor een gemakkelijk en toegankelijk repertoire zodat de publieksdrempel erg laag ligt, dat de opmerkingen uit het vorig advies ook voor dit beleidsplan gelden waarbij het kwartet niet lijkt te zoeken naar een coherente programmering, maar veeleer een brede werking vooropstelt en waarbij het artistiek profiel, dat al drie jaar hetzelfde is, zich richt op een kwalitatief en mooi afgewerkt, maar glad en uiteenlopend repertoire waarin technische virtuositeit en sfeerschepping voorop staan met als voordeel de popularisering van een miskend instrument. Omdat de commissie oordeelt dat de activiteiten van het ensemble zelfbedruipend kunnen zijn omwille van het

toegankelijke repertoire wordt geadviseerd geen structurele erkenning toe te kennen maar wel een verwijzing naar de projecten.

2.6. Met een op 24 december 2001 gedateerde brief repliceert de verzoekende partij op deze voorlopige negatieve adviezen.

Daarin wordt vooreerst gewezen op de discrepantie tussen deze negatieve adviezen (na de steun in de voorbije jaren) en de groeiende internationale faam van het ensemble. Inzake het advies van de administratie wordt opgemerkt dat de administratie artistiek gezien een positief oordeel velt en dat de twee formele bezwaren weerlegd kunnen worden. De vier kwartetleden worden sinds oktober 2001 immers niet meer als beheerder vergoed maar via een arbeidsovereenkomst. Inzake investeringen wordt erop gewezen dat de sommen die voor investeringen worden afgeschreven minimaal zijn binnen het globale budget en afnemen in belang (van 3,15 % in 2003 naar 2,90 % in 2006) en dat, afgezien van de vraag of een blokfluitkwartet niet moet investeren in een instrumentarium, het arbitrair lijkt op die basis het budget te verwerpen, te meer daar geen middelen worden gevraagd om deze investeringen te financieren maar wel voor de ondersteuning van de internationale werking, van de administratieve omkadering en voor een volwaardige vergoeding van de kwartetleden.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat de Vlaamse regering op 29 maart 2002, mits voldaan wordt aan het bepaalde in het begrotingsakkoord, het ontwerpbesluit houdende de erkenning van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals in de periode 2003-2006 goedkeurde en besliste om ten aanzien van een aantal aanvragers, waaronder de verzoekende partij, het voornemen tot niet-erkenning te uiten. Uit de bij die notulen gevoegde en goedgekeurde nota van de bevoegde minister blijkt dat deze inzake erkenning en niet-erkenning van professionele muziekensembles in feite voorstelde die ensembles te erkennen die een positief advies van de beoordelingscommissie kregen met inbegrip van de positieve meerderheidsadviezen en rekening houdende met de beleidsintentie om te streven naar een gediversifieerd landschap met een beter evenwicht tussen klassieke en populaire muziekkuitingen, bijkomend de erkenning voorstelde van de rockgroep Das Pop, het blazerensemble I Solisti del Vento en het jazzensemble Octurn, die alle een positief zakelijk advies van de administratie kregen, alsook van het Symfonieorkest.

Dit wordt geformaliseerd in een besluit van de Vlaamse regering van 29 maart 2002 houdende de erkenning van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals voor de periode 2003-2006.

2.8. Met een brief van 29 maart 2002 deelt de administratie aan de verzoekende partij de definitieve adviezen mee met vermelding dat de Vlaamse regering op 22 - lees 29 - maart 2002 het voornemen heeft geuit de erkenning te weigeren.

In die brief wordt gewezen op de mogelijkheid tegen dat voornemen bezwaar in te dienen, op het feit dat het voornemen van rechtswege wordt omgezet in een niet-erkenning indien het ingediende bezwaarschrift onontvankelijk is wegens laattijdigheid of afwezigheid van motivering, dat ontvankelijke bezwaarschriften moeten worden voorgelegd aan de adviserende beroepscommissie in culturele aangelegenheden, op het feit dat deze commissie enkel de procedurele en formele aspecten van een dossier beoordeelt en geen inhoudelijke appreciatie geeft zodat het niet mogelijk is het artistiek oordeel van de beoordelingscommissie muziek bij deze adviserende beroepscommissie aan te vechten evenmin als het zakelijk advies van de administratie, zodat het enkel zin heeft een bezwaarschrift in te dienen als men meent dat er procedurefouten zijn begaan of dat de formele regels niet zijn gerespecteerd, en op het feit dat het voornemen van rechtswege wordt omgezet in een niet-erkenning indien geen bezwaar wordt ingediend. Tevens wordt opgemerkt dat de weigering van erkenning niet betekent dat de verzoekende partij niet meer in aanmerking komt voor subsidiëring, aangezien de mogelijkheid voor projectmatige subsidiëring open blijft indien voldaan wordt aan de gebruikelijke voorwaarden en procedures.

2.9. In het definitief advies erkent de administratie dat de vier kwartetleden inderdaad via arbeidsovereenkomst zijn aangenomen. Het standpunt dat heel wat middelen naar investeringen in instrumenten gaan wordt echter behouden. Verder meent de administratie dat het kwartet zelfbedruipend kan zijn hetgeen niet uitsluit dat voor bepaalde interessante internationale projecten eventueel een subsidie kan worden toegekend via “het internationaal reglement betreffende de subsidiëring van culturele projecten met een internationale weerklank”.

Het definitief advies van de beoordelingscommissie is in feite enkel een bevestiging van het voorlopig advies door de meerderheid waarbij een minderheid omwille van haar appreciatie voor het kwartet haar standpunt herziert en een structurele erkenning zonder structurele subsidiëring adviseert.

2.10. Op 28 juni 2002 beschikt de Vlaamse regering onder meer over de structurele subsidiëring van de op 29 maart 2002 erkende professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals in de periode 2003-2006, alsook over (bijkomende) structurele erkenning en subsidiëring van vier professionele muziekensembles en twee concertorganisaties voor de periode 2003-2006, dat laatste na kennisneming van het advies van de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden, die de door deze organisaties tegen het voornemen tot niet-erkenning ingediende bezwaren ontvankelijk en gegrond had verklaard.

Uit een nota aan de Vlaamse regering VR/2002/2106/DOC0571bis, die blijkbaar op 28 juni 2002 werd rondgedeeld, blijkt dat elk van die zes organisaties formeel bezwaar had aangetekend tegen het feit dat in het definitief advies geen rekening wordt gehouden met de bewijsstukken die als repliek werden aangeboden op het voorlopig advies en dat de beroepscommissie van oordeel was dat in de definitieve adviezen onvoldoende gegevens terug te vinden zijn die wijzen op een grondige studie van de replieken, en dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen vereist dat de redengeving afdoende dient te zijn, met name dat uit de definitieve adviezen moet blijken dat de bezwaren behandeld zijn en desgevallend weerlegd, hetgeen niet het geval was. In de nota stelt de bevoegde minister op grond van deze adviezen van de beoordelingscommissie, met name met betrekking tot de motiveringsplicht, dat hij verplicht is deze zes organisaties bijkomend te erkennen en te subsidiëren.

2.11. Aangezien de verzoekende partij tegen het voornemen tot niet-erkenning geen bezwaar indiende, deelt de administratie, met een brief van 28 juni 2002, mee dat dit voornemen krachtens artikel 8, § 8, van het muziekdecreet van rechtswege wordt omgezet in een beslissing tot weigering van de erkenning. In fine wordt gewezen op de mogelijkheid van beroep bij de Raad van State.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij de volgende ontvankelijkheidsexceptie opwerpt :

"Nadat verzoekende partij haar verweer had kunnen laten gelden op de verschillende voorlopige adviezen, werden haar op 28/03/2002 de definitieve adviezen kenbaar gemaakt, met melding van de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen.

Verzoekster liet na hiertegen bezwaar aan te tekenen en tracht dit te verrechtvaardigen door te laten uitschijnen dat zij zou zijn misleid door verwerende partij, die liet weten dat (dat) bezwaar enkel kan slaan op procedurele en formele aspecten.

Het zijn eveneens de procedurele en formele aspecten die de middelen uitmaken van het verhaal van verzoekende partij voor de Raad van State.

Het behoorde aan verzoekster om deze in de georganiseerde beroepsprocedure uit te putten vooraleer bezwaar bij de Raad van State werd aangetekend, zodat huidig verzoek tot nietigverklaring onontvankelijk is.

Tevens kan worden gesteld dat de beslissing van 28/06/2002 een declaratief karakter heeft, waarbij louter wordt vastgesteld dat er geen bezwaar werd aangetekend en dus het voornemen tot weigering van rechtswege definitief wordt.

Tegen een declaratieve beslissing is geen beroep bij de Raad van State mogelijk (in die zin: Baert, J. en Debersaques, A., Raad van State, afdeling administratie - onontvankelijkheid in: Administratieve rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1995, pag. 44-45), zodat de vordering onontvankelijk is.";

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij blijkens de bewoordingen van haar verzoekschrift niet de brief van 28 juni 2002 waarin haar werd medegedeeld dat het voornemen tot weigering werd omgezet in een definitieve weigering aanvecht, maar de beslissing zelf van de Vlaamse regering van 28 juni 2002 waarbij de aanvraag tot erkenning wordt afgewezen; dat ofschoon de Vlaamse regering op die datum over haar aanvraag geen formele beslissing heeft genomen, het duidelijk is dat de verzoekende partij het in een definitieve afwijzingsbeslissing omgezette voornemen tot weigering van de erkenning en structurele subsidiëring aanvecht;

3.2.1. Overwegende dat alleen in laatste aanleg genomen beslissingen vatbaar zijn voor een beroep bij de Raad van State en dat, indien tegen een beslissing een georganiseerd administratief beroep openstaat, dan eerst dat beroep ontvankelijk moet zijn ingesteld vooraleer een annulatieberoep bij de Raad van State kan worden ingesteld;

3.2.2. Overwegende dat artikel 8 van het muziekdecreet de volgende bepalingen bevat :

"§ 6. Na kennisname van de adviezen en -in voorkomend geval- van het standpunt van de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende met betrekking tot deze adviezen, uit de Vlaamse regering het voornemen om de door deze muziekvereniging aangevraagde erkenning te weigeren of beslist zij om deze muziekvereniging te erkennen.

(...)

§ 8. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de muziekvereniging bij de Vlaamse regering bezwaar kan indienen tegen het formeel betekende voornemen van de Vlaamse regering om de door de betrokken muziekvereniging aangevraagde erkenning te weigeren.

(...)

Indien het ingediende bezwaarschrift niet gemotiveerd is of laattijdig werd ingediend, dan is het bezwaar onontvankelijk en wordt het voornemen van de Vlaamse regering om de erkenning te weigeren van rechtswege omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot weigering van de erkenning. De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze de tijdigheid van de ingediende bezwaren onderzocht en bepaald wordt.

(...)

Indien een muziekvereniging geen bezwaar indient tegen het per aangetekende brief aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering om de door haar aangevraagde erkenning te weigeren, dan wordt dit voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in een beslissing tot weigering van de erkenning. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de muziekvereniging die de erkenning aanvroeg hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.";

3.2.3. Overwegende dat uit die bepalingen kan worden afgeleid - daargelaten de vraag of het indienen van een bezwaarprocedure op het instellen van een verplicht voorafgaand beroep neerkomt - dat het indienen van een bezwaar nodig is om te vermijden dat het voornemen tot niet-erkenning van rechtswege wordt omgezet in een weigeringsbeslissing; dat indien geen bezwaar wordt ingediend tegen het voornemen tot weigering, de weigeringsbeslissing aangevochten zou moeten worden met argumenten die aangevoerd hadden kunnen worden en, naar de bewoordingen van het decreet, ook aangevoerd hadden moeten worden tegen het voornemen, zodat het bestuur dan anders had kunnen beslissen; dat derhalve het de vraag is of de verzoekende partij voor het eerst die bezwaren kan laten gelden voor de Raad van State;

3.2.4. Overwegende dat de reden waarom voor de verzoekende partij zulks niet het geval zou kunnen zijn enkel hierin kan liggen dat, volgens de brief van 29 maart 2002 waarin de verzoekende partij werd medegedeeld dat de Vlaamse regering zich voornam haar aanvraag af te wijzen -hiervoor vermeld sub 2.8.-, de adviserende beroepscommissie in culturele aangelegenheden enkel de procedurele en formele aspecten van een dossier beoordeelt en geen inhoudelijke appreciatie geeft zodat het niet mogelijk is het artistiek oordeel van de beoordelingscommissie muziek bij de adviserende beroepscommissie aan te vechten evenmin als het zakelijk advies van de administratie, zodat het enkel zin heeft een bezwaarschrift in te dienen als men meent dat er procedurefouten zijn begaan; dat, zoals hiervoor kan worden vastgesteld, de tekst van artikel 8, § 8, van het muziekdecreet echter geen zulke

beperking bevat; dat hij berust op een opmerking in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat het muziekdecreet is geworden en volgens welke de mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen een door de Vlaamse regering geuit en formeel betekend voornemen, waarin voorzien is onder artikel 8, § 8, uitsluitend de concrete toepassing van de geldende formele regels betreft en bezwaar indienen tegen de inhoudelijke motivering van het voornemen van de Vlaamse regering dus niet mogelijk is; dat die opmerking ook voorkomt in de toelichting inzake "erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals volgens het muziekdecreet van 31 maart 1998", door de verzoekende partij bij het verzoekschrift gevoegd en door het bestuur verspreid naar aanleiding van de tweede erkenningsronde;

3.2.5. Overwegende dat de verwerende partij door de bovenvermelde mededeling te doen aan de verzoekende partij bij deze een bepaalde verwachting heeft gewekt; dat zij haar ertoe heeft aangezet geen bezwaar in te dienen nopens de inhoudelijke merites van het dossier, meer bepaald hetzij haar heeft doen geloven dat zulks nutteloos was en dat wat dat betreft enkel een beroep bij de Raad van State nog soelaas kon bieden, hetzij bij haar de verwachting heeft gewekt dat haar dossier, ook zonder bezwaar, inhoudelijk nog zou worden herbekeken; dat verwerende partij voor de Raad van State dan ook niet meer kan opwerpen dat de verzoekende partij haar bezwaren wat dat inhoudelijk aspect betreft niet eerst tegen het voornemen tot weigering had doen gelden;

3.2.6. Overwegende dat de verwerende partij daarentegen wel zou kunnen opwerpen dat de verzoekende partij thans voor de Raad van State geen bezwaren van procedurele aard meer kan doen gelden, omdat haar wel degelijk op de mogelijkheid om dat te doen tegen het voornemen tot weigering was gewezen; dat derhalve moet worden onderzocht of de middelen die de verzoekende partij voor de Raad van State aanvoert van die aard zijn, zoals de verwerende partij beweert;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 4, 5, 6, 8, 20, 21 en volgende van het muziekdecreet van 31 maart 1998, van het uitvoeringsbesluit van dat decreet, inzonderheid van de artikelen 3 tot 10 en 12 tot 16 van de toelichting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekwedukatieve organisaties en festivals, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, alsook van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij daarbij op een extensieve wijze uiteenzet dat de ingeroepen rechtsregels en beginselen geschonden zijn :

- omdat men in het bestreden besluit laat uitschijnen dat de erkenning diende te worden geweigerd omdat geen bezwaarschrift werd ingediend terwijl dit, zoals uitdrukkelijk bepaald in het muziekdecreet en zoals medegedeeld in het schrijven van 29 maart 2002, enkel het procedureverloop kan betreffen, zodat de Vlaamse regering in het bestreden besluit geen eigen motivering gaf maar enkel het voornemen van rechtswege omzette in een definitieve beslissing, en omdat ook dat voornemen geen eigen oordeel van de Vlaamse regering bevat maar enkel verwijst naar de definitieve ongunstige adviezen zonder dat blijkt dat de Vlaamse regering de aanvraag zelf onderzocht heeft of zich die adviezen eigen maakte, hetgeen de formele motiveringsplicht schendt en waarbij de adviezen ten onrechte als bindend werden beschouwd,

- omdat de voorlopige ongunstige adviezen door verzoekster werden weerlegd en op de repliek tegen de beoordelingscommissie noch door de administratie of de Vlaamse regering afdoende wordt geantwoord aangezien :

- geen onderscheid wordt gemaakt tussen erkenningsvoorwaarden en voorwaarden voor structurele subsidiëring,

- wordt verwezen naar de vorige erkenningsronde en de daar geformuleerde bezwaren, terwijl verzoekster dan wel werd erkend en gesubsidieerd, het palmares sindsdien enkel is verfraaid en zij tussentijds gunstig werd geëvalueerd, waarbij het enige vastgestelde minpunt (geen arbeidsovereenkomst musici) is verholpen en thans zonder afdoende motivering anders wordt beslist, hetgeen ook het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel schendt,

- het onzin is dat te veel wordt geïnvesteerd in instrumenten, wjl niet uit het muziekdecreet blijkt dat niet in uitrusting geïnvesteerd mag worden en het nogal evident is dat muziekinstrumenten voor musici noodzakelijk zijn,

- het argument dat men zelfbedruipend zou moeten zijn niet relevant kan zijn voor erkenning en het gelijkheidsbeginsel schendt omdat deze bijkomende voorwaarde klaarblijkelijk niet van toepassing is voor andere gelijkaardige ensembles met een gelijkaardige samenstelling,
- het argument inzake coherente programmering uitdrukkelijk werd weerlegd evenals de kritiek op het toegankelijke repertoire en de lage publieksdrempel, waarbij voorbijgegaan wordt aan de gespecialiseerde festivals waarop verzoekster speelt en aan de kwalitatieve erkenningsvoorwaarde "streven naar een zo groot mogelijke, zinvolle en systematische spreiding en/of publiekswerving", en
- omdat verzoekster voldoet aan alle erkennings- en subsidievoorwaarden zodat enkel op basis van andere, niet gelijke en objectieve, criteria dan in het muziekdecreet voorgeschreven tot niet-erkenning gekomen kon worden, te meer wanneer er vergeleken wordt met de gunstige adviezen voor het Huelgas-ensemble omwille van de zeer hoge kwaliteit en de grote uitstraling in Vlaanderen en het buitenland, naar Oxalys, omdat het een kwalitatief ensemble is dat door zijn specifieke repertoire en speciale bezetting een aanvulling is voor het Vlaamse muzieklandschap, en naar het Prometheus-ensemble, omdat het een vooraanstaand en kwalitatief kamermuziekensemble is met een uitgesproken profiel en een sterke uitstraling in Vlaanderen;

5.2. Overwegende dat uit het aangevoerde middel genoegzaam blijkt dat het niet of niet louter betrekking heeft op de formele en procedurele aspecten van het dossier, daargelaten de vraag wat daaronder precies dient te worden verstaan, aangezien het kritiek bevat, onder meer wat betreft het motief dat de musici niet onder arbeidsovereenkomst werken, dat te veel wordt geïnvesteerd in instrumenten, dat het repertorium te gemakkelijk is;

5.3. Overwegende dat de verwerende partij op het middel antwoordt dat uit de beslissing "van rechtswege" niet afgeleid kan worden dat de Vlaamse regering de zaak niet onderzocht heeft en uitsluitend verwees naar de motivering van de beoordelingscommissie en de administratie, alleen al omdat het feit dat de regering niet afwijkt van deze adviezen inhoudt dat zij deze adviezen en de motivering ervan overneemt, dat zij enkel een afwijking van die adviezen bijkomend diende te motiveren en verzoekster perfect weet waarom zij niet erkend werd; dat het feit dat men in een vorige periode erkend was en thans niet, redelijkerwijze niet zou kunnen inhouden dat het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden zijn alleen omdat het gaat om verschillende dossiers, de beoordeling kan evolueren en het eerste

advies reeds een waarschuwing inhield waaraan echter geen gevolg werd gegeven; dat inzake het gelijkheidsbeginsel wordt geantwoord dat dit enkel wordt ontleend aan de niet concreet onderbouwde affirmatie dat de eis dat men zelfbedruipend is een bijkomende voorwaarde is die niet gesteld zou zijn voor gelijkaardige ensembles en ook in de vergelijking met andere ensembles, die wel erkend werden, niet concreet wordt aangetoond waarin de ongelijkheid bestaat;

5.4. Overwegende dat de verwerende partij geenszins aantoonde dat de Vlaamse regering, vooraleer het voornemen tot afwijzing te bevestigen, de zaak heeft onderzocht; dat zij, door de verzoekende partij in de waan te laten dat tegen de motieven waarop het voornemen tot weigering steunde geen bezwaar mogelijk was en/of dat zij nog opnieuw beoordeeld zouden worden in de eindbeslissing, alvast het vertrouwensbeginsel geschonden lijkt te hebben; dat het middel derhalve ernstig is;

6.1. Overwegende dat de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij zou ondergaan door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aanvoert dat zij niet "zelfbedruipend" kan zijn, dat zij zonder structurele subsidies haar artistiek kader dat onder andere meer dan vier personen omvat, niet zal kunnen behouden, het kwalitatief hoogstaand blokfluitkwartet met een grote internationale concertactiviteit niet verder zal kunnen uitbouwen, niet meer zal kunnen concurreren met andere buitenlandse topensembles die wel alle overheidssteun in het land van herkomst genieten en haar activiteiten als professioneel gezelschap zal moeten stopzetten, te meer daar de Vlaamse overheid verzoekster heeft verplicht om met de muzikanten arbeidsovereenkomsten te sluiten met alle kosten vandien; dat zij concrete cijfers aanhaalt; dat zij erop wijst dat zij ook geen beroep kan doen op de overgangssubsidies bedoeld in artikel 30bis en volgende die niet in de eerste erkenningsronde erkende ensembles betreffen, dat projectmatige subsidies geen garantie zouden bieden en het niet mogelijk maken zich voor de toekomst te binden; dat verder artikel 7 bepaalt dat geen tussentijdse erkenning kan worden verleend zodat alleen de schorsing verzoekster nog in de mogelijkheid stelt voor de periode 2003-2006 een erkenning en structurele subsidiëring te verwerven; dat de verzoekende partij ook wijst op het feit dat de niet-erkenning een schaduw werpt op haar voordien opgebouwd blazoën-onder meer cultureel ambassadeur voor Vlaanderen- en aanzienlijke schade zal berokkenen aan de reputatie en dus aan de internationale ontwikkeling van het ensemble;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een eventuele schorsing en zelfs vernietiging niet betekent dat er een erkenning zal komen en dat een erkenning zelfs geen recht op subsidie verleent; dat zij ook stelt dat verzoekster met de verwijzing naar haar financieel beleidsplan zich in feite beroept op een ernstig nadeel van louter financiële aard, hetgeen volgens vaste rechtspraak van de Raad van State niet moeilijk herstelbaar is; dat het aangevoerde cumulatief verlies verder niet geweten zou kunnen worden aan verwerende partij, zeker niet nu deze wees op de hoge investeringen in instrumenten; dat bovendien verzoekster de indruk zou wekken dat de subsidie zal worden aangewend voor een loonsverhoging, hetgeen uiteraard vreemd is aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat op het argument dat de niet-erkenning de reputatie van de verzoekende partij aantast, de verwerende partij antwoordt dat verzoekster blijkens de voorgelegde lijst van festivals waar zij speelde hoofdzakelijk actief was in het buitenland en dat niet ingezien kan worden hoe buitenlandse, transatlantische organisatoren kennis zouden hebben van de niet-erkenning, laat staan dat dit de programmering zou beïnvloeden; dat in dat verband verder gewezen wordt op de mogelijkheid van subsidies voor internationale projecten en dat, gelet op de vele zelfbedruipende activiteiten, ook geen geloof zou kunnen worden gehecht aan het argument dat verzoekster zonder erkenning en subsidie haar activiteiten als professioneel gezelschap zou moeten stopzetten; dat volgens verwerende partij voorts de realiteit van het aangevoerde nadeel betwijfeld moet worden door het feit dat tegen het voornemen tot niet-erkenning geen bezwaar werd ingesteld en dat bijna tot het einde van de beroepstermijn werd gewacht om een schorsingsberoep in te stellen;

6.3.1. Overwegende dat de omstandigheid dat een schorsing niet meebrengt dat de verzoekende partij daardoor een erkenning of subsidie verkrijgt, niet betekent dat die schorsing geen nuttig effect zou kunnen hebben; dat, immers, in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, de verzoekende partij een nieuwe aanvraag kan indienen en die aanvraag niet afgewezen kan worden op grond van overwegingen die strijdig zijn met de overwegingen die ten grondslag liggen aan het dictum van het schorsingsarrest; dat de verwerende partij ook, wanneer een schorsingsarrest is gewezen, moet beslissen of ze al dan niet de voortzetting vraagt van de procedure; dat niet uitgesloten is dat ze op dat moment haar standpunt herziet en evenmin dat ze geen voortzetting van de procedure vraagt; dat over het feit dat geen bezwaar werd ingediend tegen het voornemen van niet-erkenning hiervoor reeds werd gehandeld; dat wijl de termijn om tegen een administratieve rechtshandeling een vordering tot schorsing in te stellen zestig dagen

bedraagt, men niet inziet waarom er geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen zijn louter doordat die termijn ten volle benut werd, te meer daar het gaat om een erkenning en subsidiëring voor vier jaar;

6.3.2. Overwegende dat een louter financieel nadeel in principe herstelbaar is; dat het anders is wanneer dat nadeel zo ernstig is dat het voortbestaan van de verzoekende partij erdoor bedreigd wordt; dat te dezen de verzoekende partij erop wijst dat, met een subsidie van 47.731 euro voor het jaar 2000, de gecumuleerde verliezen voor dat jaar reeds tot 19.421 euro beliepen en dat zij blijkens het ingediende financieel beleidsplan voor 2003 tot 2006 ongeveer 300.000 euro aan ondersteuning nodig heeft om effectief op wereldniveau te kunnen meedoen; dat hoe dan ook het aannemelijk voorkomt dat de verzoekende partij ten gevolge van de weigering van een structurele erkenning, met als gevolg dat gedurende vier jaar geen structurele subsidies verkregen kunnen worden, ernstig gehinderd zal worden in haar financiële planning en haar werking; dat, immers, niet alleen omdat op lange termijn gewerkt kan worden maar ook niet uitgesloten is dat derden die de vereniging mogelijk bij haar financiering wil betrekken in hun enthousiasme getemperd zullen worden of dat zij zich minstens, als gevolg van de positie die de Vlaamse regering nu reeds tegenover het gezelschap inneemt, vragen zullen stellen over de nog te verwachten uitstraling die het gezelschap in de toekomst zal hebben; dat ook te vrezen valt dat de komende jaren de verzoekende partij haar internationale optredens in belangrijke mate zal moeten terugschroeven, hetgeen haar nationale en internationale artistieke uitstraling zwaar dreigt te zullen belasten; dat derhalve de dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel genoegzaam is aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 juni 2002 van de Vlaamse regering waarbij de aanvraag van "Vier op 'n Rij" tot erkenning en structurele subsidiëring in de periode 2003-2006 wordt afgewezen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen april 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.